

Man d. 23. oktober 2006, 9:9

Udskriv

Det er bar' brandmænd

Over 6.000 danskere investerede i årets brandmandskalender. Initiativtageren, brandmand Tommy Lewkovitch, havde ikke svært ved at finde nye modeller til næste års kalender

Af Jakob Willadsen

Fra nr. 12 december 2002:

Tommy Lewkovitch fik til opgave at finde egnede brand- og ambulancefolk. Kenneth Wagner endte på forsiden af 2002-kalenderen.

Foto: Mike Kolöffel

Da brandmand Tommy Lewkovitch så, hvilken succes brandmændene fra Malmø havde med deres brandmandskalender, tænkte han, hvorfor i alverden laver vi ikke noget tilsvarende i København. Han tog derfor en tur over sundet for at høre om deres erfaringer, men havde ikke selv lige de par hundredtusinder kroner i risikovillig kapital, der skulle til. Da Københavns Brandvæsen sidste år blev kontaktet af et forlag med samme idé, var det derfor naturligt, at det blev Tommy Lewkovitch, som blev bindeleddet mellem forlaget og brandfolkene.

"Københavns Brandvæsen var med på ideen, og vi var enige med forlaget om, at en del af overskuddet skulle gå til et velgørende formål. Jeg fik til opgave at finde egnede brand- og ambulancefolk og kontaktede derfor alle de kollegaer, som jeg kunne forestille ville stå model til det her," fortæller Tommy Lewkovitch.

"Meningen var ikke at lave pin-up billeder med udelukkende store, muskuløse fyre. Målet var at lave flotte og æstetiske billeder, hvor brandfolk optrådte i noget, der kunne ligne en situation fra hverdagen. Ikke nødvendigvis i bar overkrop, det skulle være op til den enkelte. Men selvfølgelig gik vi da også efter, hvem der havde en flot krop, men en god udstråling var mindst lige så vigtig. Desuden ville forlaget gerne blande kortene lidt, så der både var lyse og mørke og også nogle, som var lidt ældre."

Et godt formål

Og kollegaerne var utroligt positive, især da de fik at vide, at en del af overskuddet skulle gå til Red Barnet.

"Nogle skulle selvfølgelig overtales mere end andre, men der var kun få, som sagde nej. De fleste generede sig ikke for, at de måske kom til at hænge i et baglokale i en frisørsalon. Selv koner og kærestes syntes, det var en god og sjov ide, og jeg har faktisk ikke hørt om nogen, som ikke fik lov af damen," siger Tommy.

"Jeg sørgede for, at vi fik indsendt et billede af alle de interesserede, og så var det op til forlaget at vælge de 12 ud, som skulle bruges til årets kalender. I øvrigt var der en masse andre frivillige

brandfolk, som hjalp til med at køre materiel frem til optagelserne i lufthavnen eller ud til en gummibåd i Københavns havn, eller hvor de nu skulle finde sted, og der gik mindst en halv dag bare for at få ét enkelt billede i hus.

Vi ville jo nødig provokere folk, men samtidig ville vi heller ikke virke alt for pæne, så det gjaldt om at finde den hårfine grænse for, hvor meget og hvor lidt tøj folk skulle have på og i hvilke stillinger, de skulle fotograferes, men vi havde en klar aftale om, at vi selv skulle kunne gå 100 procent ind for de enkelte forslag."

Tilbudt en date

Kenneth Wagner, der endte med også at komme på forsiden af kalenderen, husker tydeligt, da Tommy spurgte ham, om han ikke kunne tænke sig at medvirke:

"Umiddelbart sagde jeg vist nej, men da Tommy så forklarede om baggrunden for hele projektet, tænke jeg, at der sikkert ikke ville gå noget af mig, hvis jeg medvirkede, selv om jeg slet ikke er typen, der kan lide at lade sig udstille.

Foto: Mike Kolöffel

Om jeg har fået kommentarer? Jo-jo, men mest fra folk, som jeg kendte i forvejen. Åh jo... så var der for resten også et par kvinder, som ringede og spurgte, og vi ikke kunne lave en date," smiler Kenneth.

"Fra kollegaerne kom der også udelukkende positive kommentarer. Nogle af de lidt ældre brandfolk drillede os lidt og sagde i spøg: 'Nåh, det er nok kalenderfyrene, som er på vagt i dag'. Jeg tror sgu de ærgres sig over, at der ikke var en brandmandskalender, da de var yngre."

Både forlaget og Københavns Brandvæsen har i øvrigt fået mange henvendelser fra især kvinder, der ville høre, om det var muligt, at komme i kontakt med drengene fra kalenderen - om det var rigtige brandmænd, eller om de kun var modeller - hvem der var gift, og hvem der ikke var gift etc.

Tænder på mænd i uniform

"Jeg tror faktisk, at mange kvinder tænder på mænd i uniform, selv om de ikke rigtig vil indrømme det. Jeg kan jo registrere det i min hverdag, hvor jeg ofte oplever, at kvinder vender sig om efter mig, selv hvis jeg går rundt i en beskidt uniform. Står jeg i en pæn, ren nystrøget skjorte på et diskotek, så er jeg ikke nær så interessant. Det samme oplever mine kollegaer - sådan er det bare," siger Kenneth Wagner.

"Jeg tror, det har noget at gøre med, at mange synes, at vi har et spændende job. Folk forbinder os med noget positivt, fordi vi forsøger at redde mennesker, der er i nød. Det er ikke sikkert, det går godt hver gang, men vi gør, hvad vi kan for at hjælpe andre. For os er det selvfølgelig et arbejde, men jeg har hørt, at mange kvinder faktisk drømmer om at blive reddet af en rigtig brandmand. Det er som om, at der er noget heroisk over det," tilføjer Kenneth.

Stor interesse

Tommy, der både har fortalt om projektet i TV-Lorry og 19direkte, undrer sig højlydt over, at han slet ikke har oplevet de direkte henvendelser som flere af kollegaerne.

Til gengæld har han fået utroligt mange henvendelser fra kollegaer, som gerne vil medvirke i næste års

kalender.

"Det bliver endnu bedre til næste år, for nu har vi nogle erfaringer at trække på. Det bedste af det hele er dog, at vi nu er sikre på, at der går mindst 10 kroner pr. solgt kalender til Red Barnet mod i år kun 5 kroner."

Kalenderen kan købes i Kvidly, Førex, Bilka og Bog og Idé. Pris : 99,95 kr

Senest redigeret: 18-07-06

FOA - Fag og Arbejde • Staunings Plads 1-3, 1790 København V • Telefon: 4697 2626 • E-mail: foa@foa.dk • English